

วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาความหมายของศิลปะและคุณค่าเชิงสุนทรียะในศิลปะสกุลหลังสมัยใหม่ ผลการศึกษาพบว่าศิลปะไม่ได้สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ไม่มีตรรกะภายในของตนเองและพัวพันไปกับสิ่งอื่นๆ ศิลปะจึงเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง มายาคติว่าด้วยศิลปะคือการตกลงร่วมกันต่อสิ่งหนึ่งว่าเป็นสัญลักษณ์ที่มีอำนาจในการบอกเล่าหรือประกาศความหมาย ศิลปะจึงถูกใช้เป็นเครื่องมือในการประกาศวาทะกรรมของคนกลุ่มรองเพื่อต่อต้านความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบแบ่งระดับชั้น (hierarchy) จึงสรุปนิยามที่เป็นไปได้ของศิลปะหลังสมัยใหม่ว่าเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นเครื่องมือเพื่อปรับความสัมพันธ์เชิงอำนาจ

และผลการศึกษาคุณค่าเชิงสุนทรียะพบว่า การเข้าใจคุณค่าเชิงสุนทรียะเป็นการเข้าใจผ่านคติทางวัฒนธรรม ลักษณะของคุณค่าเชิงสุนทรียะจึงไม่แน่นอน เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามขนบของสังคม ทำให้คุณค่าเชิงสุนทรียะของศิลปะหลังสมัยใหม่เป็นแบบสัมพัทธ์ซึ่งถูกตัดสินโดยอิงกับความหมายหรือความเข้าใจแบบใดแบบหนึ่งเสมอ คุณค่าที่เหลืออยู่ของศิลปะเป็นเชิงมูลค่าและคุณประโยชน์ในการสื่อความหมายและปรับความสัมพันธ์เชิงอำนาจซึ่งไม่ใช่คุณค่าเชิงสุนทรียะที่อิงกับความจริงอีกต่อไป แต่ข้อสรุปทั้งหมดอยู่ในกรอบของการวิเคราะห์ศิลปะเพียงจำนวนหนึ่ง อีกทั้งท่าทีของศิลปะสกุลหลังสมัยใหม่ไม่มุ่งจำกัดศิลปะให้อยู่ในบริบทเดียว การนิยามศิลปะกลุ่มนี้จึงเป็นนิยามที่เป็นไปได้เท่านั้น

In this thesis work, the meaning of Arts and the aesthetic value in the postmodern art were being studied. The result of the study shows that Art doesn't create anything new, it doesn't have build-in logic, and often mixes with other things. Art, then, is only another connotative sign. The Art Illusion is an agreement about something as a sign with a power to inform or to announce its meaning. For this reason, Art has been used as a tool to announce the words of minorities, and as a weapon in the fight against the hierarchical type of power relationships. Therefore the probably appropriate definition of Postmodern Art is a sign that stands for a tool to balance the power relationship.

The result of the study shows that the aesthetic value of Art is temporary and depends on the society's tradition, turning the aesthetic value of Postmodern Art into a relative value which is always judged based on some particular meaning or some particular understanding. The remaining value of Art is the qualitative one, its utility to convey the meaning to audiences, and its ability to adjust the power relationship, which is no longer a reality-based aesthetic value. Nevertheless, all conclusions made in this research are based on the analysis of a small group of Art samples. Moreover, the direction of Postmodern Art is not to group up all Art in one paradigm, so only possible definitions are given to this category of art.